

WAAROM GOD NIET BESTAAT

Een rationele kijk op God, godsdienst en het ontstaan van de aarde, de mens en het heelal.

WAAROM GOD NIET BESTAAT

Herman Broucq

Een rationele kijk op God, godsdienst en het ontstaan van de aarde, de mens en het heelal.

Schrijver: Herman Broucq
Coverontwerp: Brave New Books
ISBN:
© <Herman Broucq>
Brave New Books
2019

INHOUD

Woord Vooraf	blz
1. Wie of wat is God?	
1.1 Hoe de mens God schiep.	9
1.2 De God(en) van het boek.	11
1.3 De God van de Joden.	13
1.4 De God van de christenen.	16
1.5 Is God een persoon?	20
1.6 Zijn er bewijzen dat God bestaat?	23
1.7 Zijn Gods eigenschappen een bewijs van zijn bestaan?	30
1.7.1 Volmaakt	31
1.7.2 Almachtig.	32
1.7.3 Alwetend.	33
1.7.4 Alomtegenwoordig.	35
1.7.5 Algoed, moreel perfect.	36
1.7.6 Eeuwig en oneindig.	41
1.7.7 God is liefde.	42
2. Wat betekent geloven in God en wat zijn de gevolgen?	
2.1 Geloven in God.	45
2.2 Leven na de dood.	47
2.3 Geloof en rede.	51
2.4 Zingeving.	53
2.5 Gradaties van geloof.	55
2.6 Religie, godsdienst.	57
2.7 Godsdienst brengt onheil.	59
2.8 Extreme resultanten van godsdienst.	62
2.9 Bidden.	63
2.10 Hoeveel mensen geloven nog in God?	66
2.11 Hoogopgeleiden zijn minder gelovig.	69
2.12 Strafbare godslastering.	71
3. God schepper van de aarde?	
3.1 De aarde in ons zonnestelsel.	73
3.2 De vorming van de zon en haar planeten.	75
3.3 De vorming van de continenten en waarom leven mogelijk is op aarde.	77
3.4 Water	79

3.5	Zuurstof	82
3.6	Het einde van de zon en de aarde.	83
3.7	Zijn we alleen?	89
4.	God schepper van de mens?	
4.1	Wanneer verschijnt de mens op aarde?	95
4.2	Het ontstaan van leven op aarde.	98
4.3	Darwin en de evolutietheorie.	100
4.4	De evolutie van de mens.	103
4.5	Stamt de mens af van de aap?	106
4.6	Creationisme en intelligent ontwerp.	110
5.	God schepper van het heelal?	
5.1	De schepping volgens de Bijbel en de Koran.	117
5.2	Godsdienst, wetenschap en de kosmos.	119
5.3	De enorme kosmos.	121
5.4	De oerknal.	124
5.5	De toekomst van het heelal.	128
5.6	Natuurkrachten.	131
5.7	Kwantumtheorie.	134
5.8	Kwantumdeeltjes.	136
5.9	Een multiversum?	140
5.10	God?	143
	Epiloog	145
	Bronvermeldingen	147
	Bibliografie	157

Woord Vooraf

Ik ben katholiek opgevoed en volgde op school de lessen godsdienst. Je stelt je daar als kind geen vragen bij. Het was de gewoonte van de familie en van de buurt. Later komt het besef dat je eigenlijk niets hebt geleerd over God, dat je geen inzicht hebt gekregen in verschillende godsdiensten en dus komen de vragen: wie is die God eigenlijk? Hoezo ze zijn met drie en toch is er maar één? Wat zijn de verschillen met andere godsdiensten en leren die niets van elkaar? Waarom wordt er zoveel om God gevochten? Volgens de Bijbel zou hij de schepper zijn van de kosmos, de aarde en de mens. Is dat zo? Is dat allemaal wetenschappelijk te verantwoorden? Er worden aan die God verschillende eigenschappen toegeschreven. Het zijn de bekende A's; almachtig, alwetend, algoed en alomtegenwoordig. Wat is de draagwijdte van die eigenschappen, zijn ze onderling verenigbaar en kunnen ze het bestaan van God verklaren?

Ik wou een antwoord op al die vragen en ben op zoek gegaan. Verschillende wetenschappers hebben, elk op hun specifiek terrein, studies gepubliceerd die daarmee verband houden. Vroeger was dit eerder een onderwerp voor filosofen, maar de wetenschap heeft een zo sterke ontwikkeling gekend dat God en godsdienst nu ook een zaak is waar neurologen, astronomen, ingenieurs, biologen, geologen, paleoantropologen, fysici en zelfs kwantumtheoretici hun inbreng doen. Het was voor mij een boeiende zoektocht. Zo boeiend dat ik me soms ver liet meeslepen. Zo wou ik, in verband met het ontstaan van de aarde, weten waar het water vandaan komt dat we nodig hebben om te leven. Er zijn daarover verschillende hypothesen maar de meest voor de hand liggende is dat er al van bij het ontstaan van de aarde water was. Het is blijkbaar ook aanwezig op de asteroïde Ceres, een planeetje als de aarde in ons zonnestelsel. Naar Ceres werd in 2007 de satelliet Dawn gestuurd die niet minder dan 7 jaar onderweg was. Die satelliet wordt voortgestuwd door een nieuw soort raket dat werkt met een stuwing door xenon-ionen ... Of hoe je vertrekkend van een zoektocht naar het bestaan van God en zijn scheppingen ook nog wat opsteekt van een wetenschappelijke ontwikkeling.

Het is verbazingwekkend hoe de wetenschap evolueert en meer en meer precieze antwoorden brengt over het ontstaan van de hemel, de aarde en de mens. Geloof in een scheppende God daarentegen evolueert niet en blijft staan bij een openbaring van voor onze tijdrekening.

Omdat oorlogen omwille van God doorheen de geschiedenis maar blijven voortduren en omdat vluchtelingen bij hun oversteek van de Middellandse Zee weten dat ze kunnen verdrinken maar zeggen dat het de wil van God is, zoek ik in een eerste hoofdstuk wie die God is die dat alles voor elkaar krijgt en tracht ik inzicht te krijgen in de eigenschappen die men hem toekent. Zijdelings wordt daarbij ingegaan op enkele belangrijke gevolgen van die eigenschappen; zoals de vraag of de mens nog vrije wil heeft en waarom er lijden en kwaad mogelijk zijn in een wereld die God zou gecreëerd hebben.

In een tweede hoofdstuk beschrijf ik wat de dienst voor God impliceert en wat de gevolgen er van zijn. Daaruit volgen rationele bedenkingen over de zin van het leven, over het nut van bidden en over de mogelijkheid van leven na de dood, in een paradijs, waar men iedereen zou weerzien. Er wordt ook nagegaan hoeveel mensen er in verschillende landen nog geloven en hoe dat evolueert.

De drie laatste hoofdstukken gaan dan in detail over het ontstaan van de aarde, de mens en de kosmos en over de vraag of God, bij wijze van spreken, telkens op de knop heeft gedrukt die dat ontstaan heeft veroorzaakt. Niets blijkt minder waar: de aarde, de mens en het universum zijn spontaan gegroeid zonder bovennatuurlijke tussenkomst. Maar ik wou weten hoe dat dan precies in zijn werk is gegaan en wat er in de toekomst met de aarde, de mens en ons universum zou kunnen gebeuren.

De hoofdstukken kunnen afzonderlijk worden gelezen.

1. WIE OF WAT IS GOD?

“God” is een eenvoudig en door iedereen gekend woord maar wat moeten we er ons bij voorstellen? Om iets te kunnen zeggen over het al dan niet bestaan van God, is het nodig vooraf te weten wat of wie die God nu precies is. Is God een persoon of een kracht? Waar komt die God vandaan? Waar haalt hij zijn energie om te handelen? Heeft hij, zij of het, een band met de mensen? Wat zijn de uitzonderlijke eigenschappen waarover die God zou beschikken? Het zijn allemaal vragen waarop ik een antwoord zoek. De moeilijkheid daarbij is dat in de loop van de geschiedenis er verschillende betekenissen aan God zijn gegeven en dat die betekenis verschilt naargelang werelddeel en bevolkingsgroep.

1.1 Hoe de mens God schiep

Onze voorouders hadden niet de wetenschappelijke kennis die wij nu hebben. Er waren zoveel onverklaarbare dingen in de natuur zoals het opkomen en ondergaan van de zon, de angstaanjagende donder en bliksem, aardbevingen... dat er goden van gemaakt werden. Die natuurelementen boezemden ontzag in en moesten gunstig worden gestemd of worden afgeweerd. Maar niet alleen natuurfenomenen werden aanbeden: al wat invloed had op het leven en waaraan men niet kon verhelpen zoals liefde, vruchtbaarheid, oorlog... werden tot goden verheven. Ze werden aanbeden en men bracht hen offers, niet alleen om ze gunstig te stemmen maar vooral opdat ze zouden tussenkomen en helpen. Om het gemakkelijker en meer tastbaar te maken, kregen ze een dierlijke of menselijke gedaante en werden ze net als de mensen in een familiaal verband geplaatst. Gevaarlijke of imposante dieren zoals de nijlkrokodil, de stier, de leeuw, de poema, de slang...werden goden. Dokters die een ziekte konden verklaren, waren er vroeger niet en daarom dacht men dat de ziekte veroorzaakt werd door demonen. Ziekte was een straf omdat men de goden niet genoeg had geëerd of omdat men de regels die de priesters hadden opgesteld, niet had gevolgd.

Nog in 2014, tijdens de dodelijke Ebola-epidemie in W.Afrika, vertelden lokale religieuze leiders in dorpen in Liberia dat Ebola een straf van God was voor zondaars. (krant de Standaard 22.8.2014)

Demonen en onheilsgoden moest men met allerlei middeltjes trachten uit de woning te bannen. Het is niet mijn bedoeling de historiek van die goden uit de doeken te doen, iedereen kent voldoende de verscheidenheid van goden bij oude volkeren als de Egyptenaren, de Perzen, de Grieken, de Romeinen, de Indiërs, de Azteken, de Incas... Chas Saunders en Peter J. Allen hebben een databank met goden aangelegd en tellen er niet minder dan 630 uit 20 verschillende godsdienstige gemeenschappen.(1)

Het is eigenaardig maar het creëren van goden bestaat nog. Bizarre goden soms. In Benin, het vroegere koninkrijk Dahomey in Afrika, van waaruit de slaven naar Amerika vertrokken, de bakermat van Voudou, heb ik in de Python-tempel van Ouidah een oude motorblok in een speciale nis zien staan waar offers gebracht werden aan de God van het ijzer opdat men geen ongeluk op de weg zou hebben. Nog zo'n vreemde soort God is er in Mexico, tegen de grens met de Verenigde Staten. Daar vereren de mensen "Jesus Malverde", een vroegere Mexicaanse bandiet die toevallig de voornaam "Jesus" heeft. Ze brengen hem offers opdat hij hen zou beschermen als ze drugs verhandelen en opdat hij hen veilig clandestien de grens zou overbrengen. Dit komt erop neer dat als er geen God bestaat, de mensen er altijd wel een zullen maken die aan hun behoefte voldoet.

Uit het veelgodendom is dan stapsgewijs het monotheïsme gegroeid. Boven al de verschillende goden kwam eerst een bovengod : Baäl bij de Feniciërs, Assur bij de Assyriërs, Mardouk in Babylonië, Ahura Mazda in Perzië, Zeus bij de Grieken, Amon-Ra bij de Egyptenaren, El in Kanaän (2), Jaweh slurpt El op in Israël (3)... En dan rond 587 vC komt de God van het boek: in Babylonië wordt de "Tenach" (het Oude Testament) geschreven door joodse bannelingen uit Juda. Met de Tenach wordt een God opgevoerd die een band heeft met de mensen. Dat is revolutionair want de vroegere goden hadden hun eigen

leefwereld en stonden ver van de mensen. Van de Tenach is vooral de "Pentateuch" ("Thora" voor de joden) belangrijk omdat hij volgens de legende geschreven is door Mozes. Die tekst omvat de geschiedenis van het Joodse volk; hun oorsprong, hun uittocht uit Egypte met hun verblijf in de woestijn en hoe ze dan in het beloofde land zijn geraakt. De bedoeling van de Tenach was de bannelingen in Babylonië een houvast te geven. Ze zouden verlost worden van het onheil dat hen overkomen was, als ze maar geloofden in die ene God die hen het land had beloofd waaruit ze waren verdreven. De Tenach zou geschreven zijn door een priester die "P" wordt genoemd en die vermoedelijk heeft voortgebouwd op teksten van twee vroegere schrijvers: één die "J" wordt genoemd omdat hij het over "Jaweh" (hij die is) heeft. Jaweh is de naam van de toenmalige hoofdgod in Israël. Het wordt JHWH geschreven omdat er in het Hebreeuws geen klinkers worden geschreven. De andere vroegere schrijver, men noemt hem "E", gebruikte de naam "Elochim" (God). Het is de naam die men aan God gaf in Juda en is afgeleid van de God "El" van de Kanaänieten.

1.2 De God(en) van het boek

De joden vertellen in de Tenach over hun God en de christenen nemen later die God en het boek over. Ze voegen er een aanhangsel aan toe en noemen dat " Het Nieuwe Testament" en de Tenach wordt "Het Oude Testament". Beide zijn een overeenkomst tussen God en de mensen. In het Oude Testament is het een overeenkomst tussen God en de joden, in het Nieuwe Testament een overeenkomst tussen God en alle niet-joden. Dat aanhangsel komt er omdat de christenen eerst nog een levende zoon van God ontdekken en wat later zelfs nog een derde, een geest. De christenen maken bijgevolg van die ene God, ineens drie goden. Dit betekent geen terugkeer naar het veelgodendom want, hoe moeilijk dit ook te begrijpen valt, de drie zijn er maar één.

Naast de God van de joden en de drie, die er maar één is, van de christenen, is er nog een derde God van het boek: Allah (= de God). In 612 nC vond Mohammed, die door zijn karavaanbegeleidingen in contact kwam met Joden en christen-kluizenaars, dat de Arabieren ook een God nodig hadden. Die God moest boven de verschillende

toenmalige Arabische stamgoden staan en zou een tegengewicht vormen voor het individualisme van de rijk geworden handelaren van Mekka. Die hadden nog alleen oog voor zichzelf en dachten niet meer aan liefdadigheid voor de ouderen en de armen van de stam. (Omdat alle stammen kwamen bidden bij de "Ka'ba" en het verboden was in de omgeving te vechten, konden handelaren ongestoord zaken doen.) Maar aangezien de joden Mozes als profeet hadden en de christenen Jezus, vond Mohammed dat die God ook een Arabier als profeet moest hebben. Mohammed wou die profeet zijn. Aanvankelijk zocht hij toenadering tot de joden en de christenen maar omdat die hem afweerden en niet wilden aanvaarden dat God hem had opgedragen om de Arabieren naar het monotheïsme te leiden, brak hij volledig met hen.⁽⁴⁾ Mohammed krijgt twintig jaar lang visioenen en hij reciteert teksten die hem, naar zijn zeggen, werden voorgedragen door de engel Gabriël. Die teksten - het zijn verzen - worden door zijn naaste volgelingen gememoriseerd en later opgeschreven. Arabieren hielden en houden nog van poëzie. Dichters werden geëerd in hun stam en men luisterde naar hen. Elk jaar was er een poëziewedstrijd vlakbij Mekka. De winnende gedichten werden met gouddraad op zwarte doeken geborduurd en opgehangen aan de Ka'ba.⁽⁵⁾ De door Mohammed gereciteerde verzen moeten zo mooi geweest zijn dat mensen bleven luisteren. Het geheel van die verzen wordt de Koran (= wat geciteerd wordt) en het wordt door de moslims beschouwd als het woord van God. Dit heeft voor gevolg dat de tekst heilig is, niet te wijzigen en zelfs niet te vertalen.

We hebben dus al drie goden: die van de joden, die van de christenen en die van de moslims (= onderworpenen), maar met een portie goede wil kan men zeggen dat de drie geloofsgroepen in feite dezelfde scheppende God vereren. Er is nog een vierde boek: het boek van Mormon van de kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen. Het verhaal van het ontstaan van die geloofsgemeenschap, met toch wereldwijd enkele miljoenen aanhangers, is het vermelden even waard omdat het zo vreemd is. In 1823 krijgt Joseph Smith een visioen. In een bos nabij New-York verschijnt hem een engel, genaamd "Moroni", die hem zegt dat er een collectie oude platen in een heuvel begraven liggen - naar Smith later vertelde, zagen ze er van goud uit -

geschreven door de laatste profeet Mormon. Die Mormon zou, samen met anderen, 400 jaar na Jezus, vanuit Jeruzalem naar Amerika zijn gegaan. Smith heeft samen met zijn buurman de platen vertaald en het resultaat is het boek van Mormon. De platen werden teruggegeven aan de engel nadat elf getuigen het hadden mogen inzien. In 1830 sticht Joseph zijn “Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen”. De volgelingen geloven in de triniteit van de God van de christenen en in de Bijbel. Voorouders die via genealogisch onderzoek worden opgespoord kunnen postuum worden gedoopt. Vandaar dat ze in Europa ook doopregisters kopieerden en die bewaren in Amerika. Een kopie lieten ze voor de overheid die het kopiëren heeft toegestaan. Interessant voor mensen die hun stamboom willen maken. De gemeenschap is rijk omdat de volgelingen een tiende van hun inkomen moeten afstaan.

Om volledig te zijn, vermeld ik nog het heilige boek van de Sikhs. De tiende goeroe van de Sikhs bepaalde in 1708 dat hij de laatste levende goeroe zou zijn en benoemde het boek met de leer van de goeroes en de lofzangen voor God tot eeuwige goeroe. Het boek wordt in de gouden tempel van Srinagar aanbeden als een godspersoon.

In de volgende paragrafen zullen we nagaan wie die God van de belangrijkste boeken precies was om dan nadien tot een analyse te komen van de hem toegeschreven eigenschappen.

1.3 De God van de joden

De God van de joden in Het oude Testament is een wrede oorlogsgod en helemaal niet de liefdevolle en barmhartige God waarvoor de meesten hem houden. Het moet natuurlijk gezegd dat de Bijbel van de joden een verzameling is van teksten lang voor onze tijdrekening en dat de zeden en gewoonten toen niet overeenstemden met onze levenswijze. Er waren toen mensenoffers voor de goden, er waren priesteressen met de functie van prostituee, er waren in veel gezinnen slaven die net als meubilair dienden om te gebruiken en vrouwen waren ondergeschikt aan mannen. Voor de joden is de Tenach ook de wordingsgeschiedenis van hun tempelstaat. Een

tempelstaat die werd bereikt door oorlogen. God is bij die oorlogen de aanvoerder. Hij heeft de Joden een thuisland beloofd. God heeft dat natuurlijk niet zelf beloofd; het zijn de priesters die het de mensen hebben voorgehouden.

Ik geef enkele voorbeelden om de wreedheid van het Bijbelverhaal en van die God aan te tonen:

- Lot heeft twee mannen te gast. De dorpelingen eisen dat Lot de mannen naar buiten brengt want ze willen hen nemen. Lot beschermt zijn gasten en biedt in ruil zijn twee maagdelijke dochters aan. (*Genesis 19: 4-8*) (*Genesis: Boek uit Het Oude Testament. Vertelt over de wording van de wereld en de mens en de oorsprong van het volk van Israël.*)
- Een gelijkaardig maar nog gruwelijker verhaal. Een arbeider woonde als vreemdeling in een stad en biedt onderdak aan een man met zijn vrouw en een knecht. De inwoners van de stad komen op de gastheer zijn deur bonken en roepen dat ze de gast willen nemen. De gastheer is boos en biedt in ruil, zijn dochter die nog maagd is en de vrouw van de gast aan: “neem hen maar en doe met hen wat u wilt, maar doe deze man hier zoiets schandelijks niet aan.” Ze gingen er niet op in en de man “duwde” de vrouw van zijn gast buiten. “Ze verkrachten en misbruikten haar de hele nacht lang. Toen de gast ‘s morgens zijn vrouw op de drempel zag liggen, zei hij: “Sta op. Kom we vertrekken”. Hij nam haar mee en thuis “nam hij zijn mes en sneed het lichaam van zijn vrouw in twaalf stukken.” (*Rechters 19: 22-29*) (*Rechters: Boek uit Het Oude Testament. Beschrijft de lotgevallen van de militaire leiders van Israël vóór de Koningen.*)
- Omdat de Israëlieten Baäl vereerden, werden op bevel van God alle familiehoofden opgehangen. Toen de zoon van een priester nog een man ontdekte die ontsnapt was met een vrouw, nam hij een speer en volgde hem tot in zijn slaapkamer en “doorstak hem en de vrouw, dwars door hun onderbuik”. God was zó tevreden dat hij de zoon en zijn nakomelingen voor altijd het priesterschap beloofde. (*Numeri 25: 4-8 en 13*) (*Numeri gaat over het verblijf in de woestijn en wordt Numeri genoemd omdat er twee volkstellingen in voorkomen.*)

- “Wanneer iemand u probeert over te halen andere goden te dienen, luister dan niet naar zo iemand, heb geen medelijden met hem, u moet hem ter dood brengen, samen met uw volksgenoten moet u hem stenigen tot de dood er op volgt en zelf moet u de eerste steen werpen.” (*Deuteronomium 13:7-11*) (*Deuteronomium of tweede wet is één van de vijf boeken van de Pentateuch, het omvat toespraken van Mozes met allerlei voorschriften en raadgevingen*)
- “Wie de naam van de Heer lastert moet ter dood gebracht worden, die moet door de voltallige gemeenschap worden gestenigd.” (*Leviticus 24:16*) (*Leviticus is ook een boek van de Pentateuch (Thora) en omschrijft liturgische reglementen*)
- Een man die hout sprokkelt op Sabbat moest op bevel van God gestenigd worden. (*Numeri 15:32-36*)
- Mozes, de door God uitverkoren man, geeft het bevel alle kinderen van het mannelijk geslacht en alle vrouwen die met een man hebben geslapen, te doden. De maagden werden oorlogsbuit en het is God zelf die zegt dat de buit moet verdeeld worden. (*Numeri 31:17 en 26*)
- God is een oorlogsstrateeg want hij zegt tegen David in zijn gevecht met de Filistijnen: “Ga niet recht op hen af. Maak een omtrekkende beweging tot bij de moerbeibomen en val hen in de rug aan.” (*2 Samuel 5:23*) (*Samuel is een boek uit Het Oude Testament met het verhaal van de eerste koningen. Boek Samuel 2 gaat over de geschiedenis van David.*)
- “In de steden van het land dat de Heer, uw God, u als grondgebied zal geven, mag u geen mens in leven laten. Alle Hethieten, Amoieten, Kanaänieten, Perzieten, Chiwieten en Jesubieten moet u doden, zoals de Heer, uw God, u heeft opgedragen.” God beveelt hier niet minder dan een genocide ! (*Deuteronomium 20:16-17*)
- God zegt zelf, vóór de uittocht uit Egypte: “Ik zal die nacht rondgaan in Egypte en ik zal daar alle eerstgeborenen doden.” (*Exodus 12:12*)

Exodus is een boek van de Pentateuch dat beschrijft hoe God onder leiding van Mozes de Israëlieten uit hun slavernij liet wegtrekken uit Egypte en hoe God een verbond met hen aanging. De Joden herdenken nog altijd

met Pasen dat God hen heeft gespaard van zijn gruwelijke moordpartij. "Pesach" wil zeggen "pass over", "voorbijgaan". Er zijn talrijke aanwijzingen dat de exodus uit Egypte nooit heeft plaatsgevonden. Het Bijbelverhaal is geschreven door priesters tijdens de ballingschap in Babylonië en die slavernij werd in Egypte geplaatst met een exodus-verhaal om de mensen hoop te geven en een beloofd land.

- "Wie overspel pleegt met een getrouwde vrouw moet ter dood gebracht worden...Wie met een man het bed deelt als met een vrouw, begaat een gruweldaad. Beiden moeten ter dood gebracht worden" (Leviticus 20:20 en 13)

Hieruit blijkt dat joden en christenen de Koran niets moeten verwijten. En dit zijn maar enkele voorbeelden van wreedheden want er staan nog meer van dergelijke dingen in de Tenach zoals het boek 1 Makkabeeën, dat volstaat van moordende gevechten en gruwelijkheden. Om er daarvan maar één te vermelden (in 1:61) " ...zuigelingen werden opgehangen aan de hals van hun moeder." In de tijd dat het geschreven werd, waren zulke dingen misschien gewoon, het is tenslotte deels het verhaal van de oorlog die de Joden gevoerd hebben om in het land te geraken dat God hen beloofd had, maar waarom laat men dat nu nog in een godsdienstig boek staan, een boek dat ter bezinning en als geestelijke gids in veel hotelkamers wordt gelegd. Men zal natuurlijk zeggen dat het niet letterlijk moet gelezen worden. Maar hoe moet het dan gelezen worden? Men zal zeggen dat het allegorisch is; dat het een mystieke betekenis heeft, dat het symbolisch is zoals het getal 12 dat dikwijls gebruikt wordt en refereert naar de 12 stammen van Israël en de 12 zonen van Jakob, dat het bedoeld is om met overdrijving bepaalde waarden zoals gastvrijheid en het gegeven woord in de verf te zetten. Waarom zet men er dan die verduidelijkende uitleg niet bij, of nog beter, waarom schrapt men het niet gewoon. Maar afgezien van de gruwel die er in staat, kan men er niet onderuit dat God zelf, als een oorlogsgod en een dictator wordt opgevoerd.

1.4. De God van de christenen

De christenen hebben Het Oude Testament overgenomen. Dat is niet zomaar vanzelf gegaan. Diegene die al vroeg Het Oude Testament verwerpt, kort nadat de laatste Evangelist Johannes, zeventig jaar na het overlijden van Jezus, met zijn evangelie komt, is Bisschop Marcion van Sinope (Noord-Turkije) (ca. 110-160 nC). De oorlogszuchtige God van de joden kon volgens hem niet dezelfde zijn als de liefdevolle God die Jezus had verkondigd en daarom verwierp hij Het Oude Testament. Hij had veel aanhangers, vooral rond Damascus maar ze moesten het uiteindelijk afleggen tegen de christenen die wilden dat de God van de joden dezelfde was als die van de evangelies omdat in de evangelies voortdurend verwezen wordt naar de voorspellingen van Het Oude Testament. Die voorspellingen, zoals bijvoorbeeld de geboorte van Jezus in Betlehem, de stad van koning David, konden niet overboord gegooid worden want dan zou het verhaal van Jezus geen steek meer houden.

In Micha 5:1 staat “ Uit jou Betlehem ... komt iemand voort die voor mij over Israël zal heersen”. Maria was van Nazareth en is waarschijnlijk daar bevallen. Ze moesten niet naar Betlehem want er was geen volkstelling maar wel een census voor grondbezit en vermits Jozef maar arm was, is dat weinig waarschijnlijk. Bovendien had men voor een tocht per ezel van Nazareth naar Betlehem 3 dagen nodig.

Op de Concilies van Hippo (Algerije) in 393, dat van Carthago in 418 en dat van Trente in 1545, wordt de inhoud van de Bijbel, Oud en Nieuw Testament en nog brieven en psalmen en boeken van Profeten, samengevoegd en definitief vastgelegd.

Er zijn nog enkele verschillen in bepaalde deeltteksten tussen christenen, protestanten en Oosterse kerken. Zo schraptten de protestanten bijvoorbeeld het Boek Makkabeeën 1 - de gruwelijke tekst die hierboven vernoemd werd - maar de christenen behouden het in Het Oude Testament.

Met de christenen is het begrip God ingewikkeld geworden. De eerste christenen waren gewoon joden maar ze stonden achter de nieuwe